

Szerkesztési iroda:

Főter. takarékpénztári épület 2-dik emelet,
hová e lap szellemi részét illető közlemények inté-
zendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája

(Főter. 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap
anyagilag részét illető közlemények (előfizetési pénz, ki-
adásá kőrüli panaszok, hirdetések), bérmentesen
intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni n
véve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhöz hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 12 frt 40 kr	Egész évre . . . 15 frt 60 kr.
Fél évre . . . 6 „ 20 „	Fél évre . . . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 5 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-
szeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr
számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beigla-
tásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. —
Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

Arad, aug. 17.

(T.) Mint némely embert, úgy a politikai la-
pokot, sőt magát a politikát is olykor bizonyos
spleen fogja el, s ekkor aztán semmit sem lehet
tőlük megtudni, miről értesülni legjobban szeret-
nénk. Ily spleen uralkodik ma valamennyi bécsi
és pesti lapban; csupa bágyadt reminiscenciák
a lissai csatáról, elavult krónikák a porosz requi-
sitiokról s terjedelmes panaszok a tárgyihiány s
elmaradt póstákról, képezik hasábjaik legfőbb
tartalmát. Kivételt csak a bécsi „Presse“ képez,
melynek Beneschauből távirják, hogy a prágai
békealkudozások már be vannak végezve (?) —
(Megjegyzendő, hogy e kérdőjelt maga az emli-
tett lap teszi.) Továbbá, Olaszhon elismerése
föltételese kimondatott; az olasz békealkudozások
nem fogják a Poroszországgal végleges béke-
kötést akadályozni. A „Presse“ illető kérdő-
jeléhez talán nem lesz fölösleges e hir hitelessé-
gére vonatkozólag részünkről is egy kérdőjelt
odabigyeszteni.

Az oly fontos „rajnai“ kérdést illetőleg, mi-
után a francia posta kimaradt, nincsenek újabb
hireink; csupán egy londoni lap, a „Reuters Of-
fice“ hozza augusztus 15-én a következő rózsá-
szinü jelentést: Napoleon császár fogadta a po-
rosz nagykövetet, ki neki a határszabályzást ki-
vánó sürgönyre a választ átnyújtotta. Poroszor-
szág e kívánatokat elfogadhatlanoknak jelen-
tette ki. A császár válaszolta, hogy a közvéle-
ménytől indítatott e jogosnak látszó kívánatot
kifejezni; de mindamellett elismeri a porosz rész-
ről tett ellenvetések igazságát, s kinyilatkoztatta,
hogy a Francia- és Poroszország közt fennálló
jó egyetértés semmi esetre sem fog megzavar-
tatni. A császár reményli, hogy Poroszország a
Majnavonalt nem fogja átlépni. A londoni lap
szerint, tehát e csekélység is el van intézve, s hogy
Napoleon elismeri, hogy neki teljesen igaza van,
de azt is, hogy Poroszországnak is igaza van. El-
lenben a malitiosus „Allg. Zeitung“ szerint Bis-
marck gróf rászánja magát még harmadszor is
Biarritzba utazni, hogy a prófétát megengesztelje.
A francia kormánykörök tehát — írják e lap-
nak Párisból — bizonyára jogosítva vannak a raj-
nai kérdést oly égetőnek s a vizsálra már is
kellő ürügynek nem tekinteni. Bismarck gr. nem
akarhat üres kézzel Biarritzba menni, csak úgy
képzeltető harmadik összejövetele a császárral,
ha a rajnai tüzet főbb vonásaiban már eddig elin-
tétetett. A Berlinből Párisba érkezett Benedetti
nyilatkozatai szerint, Bismarck gróf a francia
szövetséget semmi szín alatt nem hiszi nélkülöz-
hetni.

De irjanak bármit némely lapok, azt az
egyet nem szabad feledni, hogy a francia köz-
vélemény Poroszország jelentékeny hatalmi nö-
vekedésének csaknem szenvedélyes módon ellene-
szegül, miután abban minden pártok megegyez-
nek, hogy Franciaország európai állása Német-
ország egyesítése által oly katonai hatalom alatt,
mint Poroszország, annak feszes centralisatiójá-
val, — nagy mértékben veszélyeztetve lenne. A
császár nem fogja magát e nyomás alól kivon-
hatni, s már francia népe miatt is kénytelen
leend az annyiszor magasztalt „prestige“-t Euro-
pában minden áron fenntartani.

Még Münchenből is minden bajok elmúltát
jelentik. Aug. 16-ról távirják a „P. Ll.“-nak: A
Bajor- és Poroszország közt ujjal kitörhető el-
lenségeskedések veszélye elhárítva volna. Porosz-
ország nem követeli többé bajor birtokterületek
átengedését. Maga Bajorország a francia kor-
mánynyal tárgyalásokat kezdend azon esetre, ha
Napoleon az 1814-ki határok visszaállításához
ragaszkodnék. E kérdés a porosz és bajor érde-
kek egységét helyreállítaná.

A spanyol királyné Minorka szigetét a pá-
pának fölajánlotta, azon hozzáadással, hogy azt
a szent atya kizárólagos birtokának tekintse. —
Athenéből jelentik, hogy a keresztények Candia

szigeten fölkeltek. Miután a török kormány vo-
nakodott kívánataikat kielégíteni, fegyverhez
nyultak. . . . Ezzel összefüggésben áll a „Patrie“
távirata, hogy a porta elhatározta, új csapatokat
a görög határokra küldeni.

Maros melléke, aug. 16.

Δ Minél előbbre halad az év, annál nagyobbak les-
nek aggodalmaink a fenyegető inség miatt. Nemesak az
aratás eredménytelensége, nemcsak a kukorica s dohány
silánysága az egyedüli baj, de ezer és ezer más körülmény
van még, melyek e bajt még súlyosbítják. Nehéz szívvel
nézünk a jövő elé, kérdezve magunktól: mi lesz belőlünk?
Valljon a megpróbáltatás e hosszú és súlyos éveit ki fog-
juk e annyira állhatni, hogy még maradjon erőnk az önlét
föntartására és emelésére? Még csak könnyebben ta-
lálunk reményt és vigaszt, ha politikai viszonyaink is
nem volnának oly leverők. Már legalább a helyhatósági
önkormányzatot állították volna helyre, mert alig lett
volna valami képes az önbizalmat annyira föntartani
bennünk, mint ez. Ennek súlyos hatását érezzük különö-
sen meggyékben, hol az ellentétek tán legélesebbek. Nem
szükséges e helyzetünk nyomasztó voltát ecsetelnem,
érezzük mi ezt eléggé, de ismerhetik a befolyásos férfiak
is. E ferde helyzet nemcsak az önbizalmat rendítette meg,
de még a közérkölcsekre is kártékony hatással van. Már
alig lesz becsé a politikai jellemzőségeink; a hiuk,
önzők s opportunus emberek verébserege tolakodik előre,
fölszínre igyekezvén tolni az alérdemeket. Valóban, nehéz
időket élünk minden tekintetben. Ha valaha, most van
szükségünk arra, hogy a szó teljes értelmében ragasz-
kodjunk eszményeinkhez. De szükséges más részből, hogy
a mennyire lehet, lerázva a terjengő pessimismust, cse-
kely társadalmi terünkön munkálkodjunk, buzgólkodjunk
saját előmenetelünkön. Fájdalom, itt is a legnagyobb rész-
véltelenséget e közönyt kell tapasztalunk. Ime, g a z d a
s á g i e g y l e t t ü n k névleg már mióta áll fönn, de tét-
leg még alig tapasztaltuk életét. Mint a lapból olvasom,
aug. 24-ére választmányi ülés van hirdetve, némely fon-
tosabb tárgyak elintézése s nevezetesen a szakosztályok
szervezése végett. Öszintén ohajtom, hogy az ülés ered-
ményes legyen, hogy végre valahára szervezze az egye-
letet. A szakosztályi rendezés a legsürgetőbb, de félek tőle,
hogy az most sem fog véglegesen megállapítani, s pedig
különösen azért, mert a szakosztályi iyek nagyon czésze-
rűtlenül vannak kiállítva. Ez majdnem valóságos chaos,
az ember nem tudja, mi a fő- s mi az alszakosztály. Ha
nem csalódom, a választmányi ülés 9 szakosztályt állapi-
tott meg, de már az erre vonatkozó s e lapban közölt
jegyzőkönyv, jegyzőkönyvellenesen s mint javaslatot, egész
sereg szakosztályt közöl, úgy, hogy már ez is némi zavarba
ejtheti az olvasót. Most kaptam meg valahára az alapsza-
bályokat is a tagok névsorával. Ezt se látom azon szorga-
lommal kiállítva, mint kellene. Így pl., hogy mást ne em-
lítek, többben vannak a választmányban, kiknek neveit
az egyleti tagok közt nem találom. Avvagy ez is nem mu-
tat-e ismét hanyagságra. Nem kutatom a hibák forrását,
csak a hibákra figyelmeztetek, s azon aggodalmamat fe-
jezem ki, hogy, ha az egylet fölmutatható munkásságot,
rendet ki nem fejt, akkor haszontalan annak a létezése,
de akkor nem is fog fönnállani. Ne takargassuk magun-
kat a helyzet nehézségeivel, hisz ezek inkább buzdítók
lehetnek, hogy saját köreinkben munkások, buzgók le-
gyünk; sőt a mostani szomorú gazdasági állapotok még
sürgetőbbé, szükségesebbé teszik a munkásságot. Egy
gazdasági egyesület kiszámíthatlan hasznot nyújthat, ha föl-
adatának kellően megfelel; rajta tehát, teljesítse az egy-
let a maga föladatát. Ez okból nagyon kívánatos, hogy a
kihirdetett választmányi ülésre minél számosabban megje-
ljenjenek.

Szeged, aug. 15.

T. szerkesztő ur! (Klauzál Gábor gyászmiséje. —
Kaszinói ülés. — Mikédvelői előadás. — S még valami.)
Tegnap reggel (14 én) gyászlobogók lengtek utcáinkon
és a belvárosi egyház tornyán, melyek arra emlékeztet-
tek, hogy ma ismét gyásznapunk van, és valóban az is
volt.

Már 9 órakor, az első harangzó kondulásánál, hul-
lámzott a nép a belvárosi templom felé, hol Klauzálért a
gyászmisze tartandó volt. — Tíz órakor megszólaltak az
összes harangok érzelyelvei, mi által tudtul adatott a kö-
zönségnek, melynek legnagyobb része gyászban jelent
meg, hogy Klauzálért a gyászmisze megkezdődött. A mi-
sénél prépost ő nsga pontifikált teljes egyházi díszben s
teljes segédlettel.

A ravatalt ugyanazok állták fáklákkal körül, kik a
temetésre a koporsót kísérték. A templomi zene- és ének-
kar ez alkalommal Drobisch nagy gyászmiséjét adta elő.
A templomban az oltár és a többi részek fekete fátyollal
voltak bevonva.

A gyászmise után, mely majdnem másfél óráig tar-
tott, a dalárdá, künn a szabadban (vagyis a templom
előtt) a „szózatot“ éneklé, azután Dáni Ferencz, a
dicsőültnek követtársa, emelvényre lépett s röviden ecse-
telé, hogy hol kezdte az elhunyt politikai pályáját; végül

köszönetet mondott Szeged nevében Szentiványi Károly-
nak, az alsóház elnökének, ki küldöttségileg jelent meg
Klauzál Gábornak megadandó a végítiszteletet, mit a je-
len volt közönség megjelénzett s ezzel a legnagyobb csend-
ben szétoszlott.

A gyászmisére gyászbaborult nejjén és gyermekein
kívül következő követtársai érkeztek meg hétfőn a déli
vonattal Pestről: Szentiványi Károly, b. Eötvös József
a magyar tud. társaság elnöke, Szitányi Izidor, Lator
Gábor, Jekelfalusi Lajos, Hollán Ernő, Domonkos László.
A közel vidékről is sokan vettek részt a gyászünnepe-
lyen. A vendégkoszoru részére egy társasébdé rendezte.
tett a belvárosi kaszinóban, melyről jövő levelemben bő-
vebben fogok írni.

Folyó hó 13 án a szegedi izraelita gyülekezet kép-
viselősege a következő gyászjelentést küldötté szét:
„A szegedi zsinagógában kedden, folyó hó 14-én, esti 6
órákor, hazánk nagy halottjaért, a boldog emlékezetű
Klauzál Gáborért, ünnepélyes gyász isteni tiszte-
let tartatik. Szeged, aug. 13. 1866. A szegedi izr. gyül.
képviselője.“

5 órákor már tódult a közönség a templom felé,
mely valódi ostromnak volt kitéve, gyászlobogók lengtek;
belől szintén egyszerűen voltak bevonva az oltár oszlopai
fekete fátyollal. Pont 6 órakor érkezett meg az elhunyt
nagy hazafi neje és gyermekei s számos elbarátai. Ez-
után egy rövid ima mondatot hazánk nagy halottjaért s
s jelenvolt neje és gyermekeiért. Az ima után fölállt a de-
rék főrabbi s rövid, de hathatós beszédet tartott az el-
hunyt fölött s különösen kiemelte Klauzál Gábor szólás-
szabadságát az emancipatio mellett; továbbá, folytatá a
derék szónok: nem akarom fárasztani az egybegyűlt
gyülekezet figyelmét, még kevésbbé czéлом ezt tenni,
nehogy ismételjem azon pontokat, melyeket már e város
egyik derék polgára és utána az elhunyt követtársa mon-
dott, csak annyit akarok még fölemlíteni, hogy Szeged
büszke lehet arra, hogy végkivánsága is az volt, misze-
rint maradványai Szeged földjében aludják örök álmai-
kat. — A gyászünnepelezen az alsóbb néposztály számo-
san jelent meg. A f. hó 9-én a ferencziek templomában
tartott gyászmise, mely Mihályfy Józsefné urnő buzgól-
kodása folytán jött létre, nagy közönség részvéte mellett
tartatott meg. Ily folyt le a tegnapi nap, mely a dicsőült-
hez csakugyan méltó volt.

A helybeli kaszinó mult vasárnapi ülésében a kalo-
csai kaszinó példájára „részvét-nyilatkozatot“ küldött az
elhunyt nagy hazafi nejehez. Továbbá az elnök indítvá-
nyára, Posner Lajost, a Deák album készítésénél
tanúsított részvéteért, tiszteletbeli tagjává választotta
meg.

Mult vasárnap (12 én) a helybeli színházban mű-
kedvelői előadás tartatott a sebesült harcások segélye-
zésére, mely alkalommal „Liliomfi“ került színre. Nem
czéлом bírálatot hozni, csak annyit akarok mondani, hogy
a czím szerep Szőnyi János kezében nem helyesen volt
képviseelve. Különbön Szőnyi barátunknak a következő
latin mondatot ajánljuk: „Ne autor ultra crepidam!“
Ugyhiszem, így jobban hat szívére, mintha magyarul
mondottam volna. A többi szereplők közt ki kell emel-
nem Szekula Józsefet és Szuló Ernőt, kik helyesen töl-
tötték be helyüket. A színház szépen megtelt.

Nem hagyhatom említés nélkül a „Szeged“ utóbbi
számában három csillaggal jegyzett újdonságát. Ugyanis
fölszóal nevezett újdonságíró a „Szegedi Híradó“-ban
közölt Löw Lipót főrabbi nyilatkozatára, a melyet a fővá-
rosi és vidéki lapok helyesléssel fogadtak, és ime egy
„Szeged“ följajdul ellene és azt állítja, hogy a nevezett
főrabbi többet szinből mint szivből tesz a zsidók
magyarosítása érdekében. — Most kérdem, kinek van
igaza? Rubin Armin.

Franciaország határai.

(P.) Azon föltevés, hogy Franciaország az 1814-ki
határok helyreállításával fogja igyekezni magát kárpó-
tolni, talán nem teszi némely olvasóinkra nézve fölösle-
gessé, az említett évben történt határmegállapításokról
nehány sorban megemlékezni.

A béke, mit a szövetségzett hatalmak 1814. május
30-án Párisban kötöttek, Franciaországra nézve kedvező
volt. A győzők teljesen beérték azzal, hogy Napoleon le-
győzetett s a francia trónról eltávolították. A visszahe-
lyezett királyi család tekintélyét nem akarák azzal veszé-
lyeztetni, hogy Franciaország hatalmát és területét na-
gyon megerősítsák. E végből ama békeszerződés máso-
dik fejezetében az 1792. jan. 1-ői határokat nyilatkoztat-
ták ki Franciaország határainak. Meghagytak Francia-
ország birtokában minden XIV. Lajos által elfoglalt né-
met és flamandi területeket, s csak azt vették el, mit Na-
poleon győzelmes fegyverei azokhoz csatoltak volt.

De midőn a waterlooi csata után a győzelmes szöv-
etségesek újra Párisba bevonultak, több oldalról hang-
súlyoztatott a szükségesség, Franciaország hatalmát
meggyöngíteni és területét szűkebb határok közé szorítani.
Leginkább Humboldt Vilmos működtött ez értelemben s
azon elvet állítá föl, hogy miután Franciaország Napo-
leon győzelmeinek gyümölcseit elfogadta, most Napoleon
vesztéseit is meg kell osztania. Egy általa szerkesztet

K ü l f ö l d.

porosz emlékiratban, Németország biztonságának jövőre megőrzése tekintetéből, szükségesnek állítja, hogy a XIV. Lajos alatt létrejött háromszoros erősítési öv legszélsőbb vonala, Dünkirchentől Lille és Givetén át futva Belgiumnak engedtesse át s az északkeleti Lothringia és Alsázia Metz és Strasburggal Németországnak adassanak vissza. A Tapp-völgy s a l'Elcluse erőd a Sveitzot, Savoya a védtelen Sardiniaát legyenek fedezendők. „Ha e kedvező pillanatot elhagyjuk mulni — mondá a porosz aug. 4-ki emlékirat — még sok vérpatakot fognak egykor e végett folyni, s az utókor számadásra vonandja, kik a kedvező órát elszalasztották!”

Leginkább Metternich ellenezte Franciaország megnyirbálását. „Nem hódítási háborút viseltünk, — mondá, — csupán a fölfegyverkezett jakobinismust vertük le.“ Sándor orosz czár, ki a francia érzelmű Krüdener orosz delejes befolyása alatt állt, s irigy szemekkel nézte Poroszország katonai sikereit, állítja, hogy Európa nyugalmának legszebb biztosítékai a legyőzöttek iránti nagylelkűség és keresztényi elnézésben rejlenek. Anglia, mely a legfontosabb elmozdításokat elnyeréséről már biztosítva volt, Castlereagh bécsi képviselője által, guny és kárhozzátással utasította vissza a német követeléseket.

1815. nov. 20 kán jött létre a második párisi béke. A két első cikkely az 1790-ki határokat jelentette ki Franciaország területének. Az Marienburgot és Philippe-villet Belgiumnak adja át. A Saar-terület Saarlouis és Saarbrückennel Poroszországhoz esett. Landau a Lauter folyóig terjedő területtel Bajorországnak jutott. A Lauteről Baselig a Rajna volt Franciaország határát képezendő. Gex tartomány a genfi cantonhoz csatoltatott, Savoya és Nizza Sardinianak adattak vissza; a sveitzi semlegesség északi Savoyára is kiterjesztett. Azonkívül Franciaországnak 60 millió frankot hadikárpótlás gyanánt a német államoknak köteleztetett fizetni, hogy azok a rajnai határokat megerősíthessék.

Dél felé már eddig is tultette magát Franciaország a ráerőszakolt szerződéseken. A savoyai és sveitzi semlegesség megszegését, mint tudva van, Savoyát és Nizza bekebelezése követte. S nem szenved kétséget, hogy a mostani francia császár logikájához fog tartozni, Belgium és Németországból is az elvett területeket visszakövetelni, s csak az a kérdés, hogy a Bismarckkal előre megkötött szerződés után, vagy pedig a fegyverek erejével szerzendő-e azokat vissza.

A félh. sz.-pétvári „Nordpost“ jelenti e hó 14-én: A merénylet ügyében tett vizsgálat be van fejezve. A se gédtságra befogottak, s azok vallomásokban tetkez; nevek nem sokára közzé fognak tétetni. K a r a k a s o w (a merénylet végrehajtója) két socialistikus kormányellenes társulathoz tartozott, melyek Moskauban az „organisatio“ és „pokol“ név alatt fennállottak. E társulatok összekötésében voltak európai forradalmi bizulmányokkal. A társulathoz tartozók Lengyelországba mentek, s ellátták méreggel az ottani tagokat. A merénylet célja volt, egy általános forradalmi mozgalmat Oroszországban létrehozni. Fölfedeztetni egy lengyel ügynökség létezését, mely hamis hiteljegyek behozásával Oroszországba, foglalkozott.

Utolsó posta.

Mint Bécsből e hó 13 ról írják, Albrecht főhg s a főhadiszállás oda megérkeztek. Az olasz fegyverszünet, bár alig várható kétségbe, még mindig nincs ratifikálva.

Prágai távirat szerint, porosz csapatok a Rajna felé sietnek.

Berlinből távirják: A porosz pénzügyminiszter fölmentést kér az 1862. óta folytatott pénzügyi kezelésért; a jövő évre fölhatalmazást kér 60 millió kölcsön megkötésére; figyelembe veendő, hogy nem lehetlen miszerint újabb zavarok állhatnak be, miután csak fegyverszünet, de béke még nincs.

Berlin, aug. 15. A „Prov. Corr.“ írja: Poroszország előkészületeket tesz az elfoglalt éjszaki államok közelebb végrehajtható annexiójára. A békének Ausztriávali megkötése közelálló; Württemberggel már aláíratott; Badenel szintén meg fog kötetni rövid időn; Hessen-Darmstadtal azonban az alkudások fölfüggesztettek. Bajorország képviselője új meghatalmazásokat kért kormányától.

A „Nordd. Allg. Ztg“ írja: A béke megkötésének haladékat Prágában nem politikai eltérő nézetek, hanem mellékes technikai kérdések okozzák.

Vegyes tudósítások.

* Csütörtökön tartatott meg az aradi izr. főelemi, alreal- és leánytanodájának egybekapcsolt torna intézetben az idei vizsgálat. Szép számú vendégek, köztük az itt mulató Kümmer János iskolai főigazgató, jelennek meg nézni a mindkét nembeli ifjuság testgyakorlatait,

melyeket valóban nagy ügyesen is végeztek, mi a tanítóknak is dicséretére válik. A testgyakorlás iskolásterü tanítása általán el van terjedve s legtöbb helyütt az iskolák egybekapcsolva, s méltán, mert az a test erőteljes, egészséges kifejlésére a legjótékonyabb intéssel van. Aradvárosra igen sokára nélkülözten ezen intézetet, valamint általán a városi iskolák javítása körül nagyon kevés történik. A most nevezett tornaintézetet az izraelita hitközség alapította; a bály tágas s gyönyörűsen van berendezve, alig hogy a helyi nagy városnak díszére valónk. És járhat ezen intézetbe bármily vallásu vagy iskolájú növendék. Nagy dicséretet érdemel az aradi izr. hitközség előljárósága, hogy ezen intézettel gazdagította a várost, s csak azt óhajtott, hogy a kath. iskolák növendékei is minél számosabban látogassák. — A vizsgálat alkalmából a tornahelyiség számos nemzeti zászlóval volt fölékesítve.

* Lövészegyletünk Lőrincznapi díjlövészete e hét elején a szokásos módon ment végbe. Külső vendég az idej arányilag kevés volt, mit az idő mostohaságának kell tulajdonítanunk. Mult kedden az aradi izr. hitközségben, ennél is hiányzott a szokott élénkség, emelkedettség. — Az ez alkalommal díjlövészet eredménye a következő: Kövér Gábor 1 szeg. 5 négyes. 13 hármas. 22 kettős. 28 egyes. Thaisz Péter mint vendég 2 sz. 1 n. 10 h. 32 k. 32 e. Kós. Ika Agoston 1 sz. 3 n. 19 h. 38 k. 38 e. Dományi János 1 sz. 3 h. 2 k. 2 e. Richter Ernő 3 n. 31 h. 42 k. 45 e. Müller József 4 n. 8 h. 11 k. 11 e. Barna Ignác mint vendég 3 n. 8 h. 18 k. 20 e. Náray Imre 3 n. 18 h. 34 k. 32 e. Horváth Alajos 3 n. 5 h. 13 k. 14 e. Szentpétery Antal 2 n. 10 h. 29 k. 34 e. Priegl György 2 n. 23 h. 31 k. 35 e. Vas Mátyás 2 n. 11 h. 23 k. 31 e. Wittek János 2 n. 7 h. 18 k. 15 e. Ambrozy István 2 n. 2 h. 9 k. 7 e. Deutsch Márton 2 n. 3 h. 9 k. 12 e. Kerner Ferencz 1 n. 4 h. 14 k. 14 e. Andrányi Károly 1 n. 1 k. 2 e. Papp János 1 n. 7 h. 13 k. 15 e. Zorimba József 1 n. 1 h. 3 k. 6 e. Brüll Lipót 16 h. 16 k. 20 e. Wildenauer János 16 h. 23 k. 23 e. Az egész eredmény volt 5 szeg. 41 négyes, 240 hármas, 459 kettős, 528 egyes. Összesen 1276 mozsár.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. aug. 17-én.

5% Metalliques	59.—	Hitelintézet	142 10
Nemzeti kölcsön	63.—	Váltó Londonra	126.—
1860. évi kölcsön	73.90	Ezüst	124.50
Bankrészevény	697.—	Arany	6.02

Felelős szerkesztő: **Környei János.**

H I R D E T É S E K.

Nro 1684. 587-1.3

HASZONBÉRLETI HIRDETÉS.

A ménesi k. k. uradalmi tisztartóság részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a paulisi határban fekvő almaszeghi pusztából egy 301¹⁸⁹/₁₁₀₀ holdnyi osztály folyó évi **augusztus 25-én** reggeli 9 órakor a ménesi tisztartóság irodájában Paulison felsőbb jóváhagyás fenntartása mellett hat évre nyilvános árverés útján haszonbérbe bocsátatni fog.

Bérleti szándékozók 10% bánompénzzel, azonkívül biztosítékul szolgáló hiteles alakban készített oklevelekkel magukat ellátni sziveskedjenek.

Utóigérteket el nem fogadtnak. Irásbeli ajánlatok a szükséges kellekekkel ellátva, az árverés napjának előestéjéig az alólirt tisztartóságnál beadandók, hol az árverési feltételek közönséges hivatali órákban megtekinthetők.

Egyzettel tudára adatik a t. cz. bérleni kívánóknak, miszerint követendő uradalmi haszonvételei bolyó évi november 1-től kezdve három évre szabad egyezkedés útján haszonbérbe adni fognak, és pedig:

1-ör. A solymosi szőlőhegyen találtató 17⁸⁹¹/₁₁₀₀ holdnyi parlag szőlőföldek legeltetési végett.

2-or. A halászlai jog Mikalaka, Glogovátz, Csicsér, Mondorlok és Paulis község határában.

Bérletni kívánók sziveskedjenek 10% bánompénzzel és a biztosítéki iratokkal az alólirt tisztartósnál megjelenni. Kelt Paulison augusztus 14-én 1866.

A ménesi államjóság tisztartói hivatala.

588-1

Meghívás

az aradi izr. főelemi, alreal- és leánytanodában tartandó nyilvános évi vizsgálatokra, melyek következő idő s rendben folytatandnak:

I. A két realosztályban:

Vasárnap, augusztus 19-én délelőtti 9 órától 12-ig.

II. A főelemi fitanodában:

Hétfő, augusztus 20-án az I. osztályban	} délelőtti 9 órától 12-ig.
Kedd, „ 21-én a II. „	
Szerda, „ 22-én a III. „	
Csütörtök, „ 23-án a IV. „	

III. A leánytanodában:

Vasárnap, augusztus 26-án a IV. osztályban } d. e. 9 órától 12-ig.

Hétfő, „ 27-én a III. „ } délutáni 2 órától 6-ig.

„ 28-án a II. és I. „ } délutáni 2 órától 6-ig.

„ Az érdemsorozat az egész tanítélet számára kedden, augusztus 28-án délelőtti 10 órakor olvastatik elő.

Kelt Aradon, 1866. évi augusztus 17.

Az izr. hitközség előljárósága.

1187/1866. P. sz. 579-2.3 Magyarad községhezánál d. u. 2 órakor 1866. évi szeptemberhő 13-ik napján becsáron alul is végrehajtási II-ik árverésen el fognak adni.

Az árverési feltételek alulírottánál Gal-sán megtekinthetők. Kelt Galsán 1866. évi augusztushő 10. napján.

Sorbán István, t. esküdt.

Strasser testvérek
ARADON,
(előbb Soltz testvérek)
A RECK-FÉLE HÁZBAN,
ajánlják
rumburgi-, creas- és sziléziai vászon-,
mindennemű ágy- és asztalnemű, percail, moll, battistból sat.
nemkülönbözn nagy választékosságu s legujabb ruhaszövetekből álló
JÓL RENDEZETT RAKTÁRUKAT
jutányos áron a nagyérdemű közönségnek figyelmébe.

Hirdetés.

A pécskai kerul. szolgabiroóság részéről alantirt kiküldött által közhírre tétetik, mikép aradmegyei tekintetes törvényszékének f. 1866-dik évi 2197. számú árverést rendelő végzése folytán Magyar Istvánnő 60 ft tökekövetése s járulékaiknak kielégítése végett, néhai Hajas Istvánnak M-Pécskán lévő s 220 ftra becsült 1004. számú háza beltelkével együtt az árveréskor közlendő árverési feltételek megtartásának kötelezése mellett nyilvános árverés útján alábbirt által el fog adni.

Az 1-ös árverés 1866-ik évi augusztushő 29. s csak becsáron felül, a netáni 2-dik árverés pedig becsáron alól is 1866. évi szeptemberhő 29. M.-Pécska községe házánál s mindkét esetben reggeli 9 órakor annak kijelentésével, hogy az árverési szándékozók, az eladandó ingatlan s becsárának 10%-től, az árverelő bíró kezébe bánompénzkép az árverés előtt lefizetni kötelesek, megejtetni fog.

Kelt Pécskán 1866. július 28.

Constantinovic Gábor, t. esküdt, m. vhtó bíró.

Árverési hirdetés.

Alólirt t. szolgabíró által közhírre tétetik, miszerint Stengl bekai lakos és felperes részére, Iricz Lajos k.-peregii lakos és alperestől 800 ft váltóbeli töke s járulékaik kielégítését végett a följelölt bolbéli cizikke, butorok és kukoricza f. év augusztushő 24. napjának d. e. 9 órája K.-Peregén alperes lakásán tartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett becsáron alól is eladandó lesz. Mire a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Pécska 1866. augusztushő 7-én.

Popovics György, t. szolgabíró.

Árverési hirdetés.

Laporte Jánosnak néhai Kerbalt Gyula kiskoru örökösi ellen 220 ftr és járulékaik erejéig folytatott végrehajtási ügyében Arad sz. kir. város törvényszékének mint telekkönyvi hatóságnak 1865. december 16-án 1547. és illetőleg 1866. évi június 30. 562. sz. alatt kelt végzésével a 258 ftra becsült arad-sarkadi örökutcai 1. és a 3354 ft 66 krra becsült aradbelvárosi rácutcazi 11. sz. háza elrendelt árverés f. hó 7-én vevők hiányában nem sikerülvén, nevezett ingatlanok elárvereltetése f. é. szeptember 11-én délutáni 3 órakor az aradvárosi telekkönyvi hivatalban becsáron alól is meg fog történni.

Venni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint a bánompénz a becsár után 10%, a többi feltételek a telekkönyvi hivatalban betekinthezők.

Aradon augusztus 8-án 1866.
Gusztus 8-án 1866.
t. tanácsnok m. végrehajtó bíró.

Árverési hirdetés.

Közhírre tétetik, miszerint Kreittler József felperesnek, Zollner Márton és Zollner Péter új-panáthi lakosok elleni 954 ft 40 kr. töke és járulékaik váltóbeli követelése miatt, alperesektől végrehajtásilag lefoglalt ingóságok u. m 78 kereszt buza 91 kereszt rozs, 4 1/2 hold burgonya, hét holdon termelt zab, 3 holdon termelt árpa, 12 holdban kukoricza, 3 3/4 holdban moha, 1866. évi augusztushő 28-kán d. e. 9 órakor, a világosi határ mellett lévő uradalmi földvári pusztán az uradalmi lakotnyánál — honnét alperesek haszonbérlet földjei közel fekszenek — végrehajtási árverésen el fognak adni.

Galsa 1866. augusztus 14.

Sorbán István, t. szolgabíró.

Árverési hirdetés.

Az aradi első bíróságú kir. váltótörvényszéknek folyó évi augusztushő 6-ról 3622. szám alatt kelt végzése folytán, ezenel közhírre tétetik, miszerint Ránsburg Mór panaszlónak, néhai Bauer Károly volt aradi lakos s panaszlott ellen megítélt 602 ft 92 kr. váltóbeli tőketartozás és törvényes járulékaiknak kielégítése végett, ez utóbbinak hagyatékához tartozó s bíróság lefoglalt ingómentes ingóságok elárverése folyó évi **augusztushő 18. napján** reggeli 9 órakor panaszlott (hosszu-utcai és főtéri lakásán) azonnali készpénz fizetés mellett fog megartatni.

Mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghivatnak.
Kelt Aradon augusztushő 10. 1866.

Pályai Andor, végrehajtó bíró.

Árverési hirdetés.

Az aradi járás főszolgabiroósága közhírre teszi, miszerint a t. megyei törvényszéknek 4177/1866. sz. a. végzése folytán, Vank Demeter kuvini községi számadónak Josa György kuviai lakos elleni 199 ft 84 3/4 kr. töke s járulékaik iránti ügyében, alperesnek a kuvinai 59. sz. a. telekgyazkönyvben foglalt ingatlanos, mely 600 e. ft. frtra becsült beltelkes ház s 400 e. ft. frtra becsült külállomány földből, továbbá ugyanazon tjkvi sz. a. foglalt A + i. alatti 300 fttra és A + 2. alatti 200 fttra becsült szőlőkölből áll f. évi szeptember 7-kén becsáron felül, nem sikerülvén esetében becsáron alól is f. évi **október 9-én** Kuvin községhezánál d. e. 10 órakor nyilvános árverésen aradi járás főszolgabiroóságnál betekinthező feltételek alatt el fog adni.

Kelt Aradon 1866. évi aug. 3.

Bodrogy István, főszolgabíró.